

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/7/EU

af 16. februar 2011

om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽³⁾. Det er af klarheds- og rationalitetshensyn ønskeligt, at de pågældende bestemmelser omarbejdes.
- (2) De fleste varer og tjenesteydelser i det indre marked leveres af økonomiske aktører til andre økonomiske aktører og til offentlige myndigheder på baggrund af udskudt betaling, hvor leverandøren giver sin kunde en tidsfrist, som er aftalt mellem parterne, angivet på leverandørens faktura eller bestemt ved lov, inden for hvilken fakturaen skal betales.
- (3) Mange betalinger i handelstransaktioner mellem økonomiske aktører eller mellem økonomiske aktører og

offentlige myndigheder sker senere end aftalt i kontrakten eller fastlagt i de almindelige forretningsbetingelser. Selv om varerne er leveret, eller tjenesteydelserne er udført, betales de tilhørende fakturaer længe efter fristen. Forsinket betaling påvirker virksomhedernes likviditet negativt og besværliggør deres finansielle forvaltning. Den påvirker også deres konkurrenceevne og rentabilitet, hvis kreditoren er nødt til at skaffe ekstern finansiering på grund af den forsinkede betaling. Risikoen for sådanne negative virkninger øges betydeligt i perioder med økonomisk afmatning, når det er vanskeligere at opnå finansiering.

- (4) Det er allerede lettere at gøre retskrav vedrørende forsinket betaling gældende på grund af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure ⁽⁷⁾. For at bekæmpe forsinket betaling i handelstransaktioner er det imidlertid nødvendigt at fastsætte supplerende bestemmelser.
- (5) Virksomheder bør være i stand til at drive handel inden for hele det indre marked, uden at transaktioner på tværs af grænserne indebærer større risici end salg på hjemmemarkedet. Det fører til konkurrenceforvriddning, hvis der gælder væsentligt forskellige regler for henholdsvis transaktioner på hjemmemarkedet og transaktioner på tværs af grænserne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 22.9.2010, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.10.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.1.2011.

⁽³⁾ EFT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1.

- (6) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 25. juni 2008 med titlen »Tænk småt først« — En »Small Business Act« for Europa«, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør have lettere adgang til finansiering, og at der bør udvikles et lovgivnings- og erhvervs miljø, som fremmer rettidig betaling i handelstransaktioner. Det bør bemærkes, at offentlige myndigheder har et særligt ansvar i denne henseende. Kriterierne for, hvordan SMV defineres, er fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁽¹⁾.
- (7) Et af de prioriterede indsatsområder i Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 med titlen »En europæisk økonomisk genopretningsplan« er at mindske de administrative byrder og fremme iværksætterånd ved bl.a. principielt at sikre, at fakturaer, herunder fra små og mellemstore virksomheder, for levering af varer eller tjenesteydelser betales inden for en måned for at mindske likviditetsproblemerne.
- (8) Dette direktivs anvendelsesområde bør begrænses til betalinger, der sker som vederlag for handelstransaktioner. Dette direktiv bør ikke regulere transaktioner med forbrugere, renter i forbindelse med andre betalinger, f.eks. betalinger i henhold til lovgivningen om checks og veksler, eller betalinger som kompensation for skade, herunder betalinger fra forsikringsselskaber. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at udelade gæld, der er genstand for insolvensbehandling, herunder procedurer med sigte på gældsoplægning.
- (9) Dette direktiv bør indeholde bestemmelser om alle handelstransaktioner mellem virksomheder, uanset om de er private eller offentlige, og mellem virksomheder og offentlige myndigheder, da offentlige myndigheder foretager et stort antal betalinger til virksomheder. Direktivet skal derfor også indeholde bestemmelser om alle handelstransaktioner mellem hovedentreprenører og deres leverandører og underleverandører.
- (10) Det forhold, at liberale erhverv er omfattet af dette direktiv, bør ikke forpligte medlemsstaterne til at behandle dem som virksomheder eller handelsforetagender på andre områder end dem, der er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (11) Levering af varer eller tjenesteydelser mod vederlag, som dette direktiv finder anvendelse på, bør også omfatte design og udførelse af offentlige arbejder og byggeri og civilingeniørarbejder.
- (12) Forsinket betaling udgør et kontraktbrud, som er blevet finansielt tiltrækkende for skyldnere i de fleste medlemsstater som følge af lave morarenter eller ingen opkrævning af morarenter og/eller langsomme inddrivelsesprocedurer. En afgørende ændring i retning af en kultur med hurtig betaling, herunder at udelukkelse af retten til morarenter altid bør betragtes som et klart urimeligt kontraktvilkår eller en klart urimelig handelspraksis, er nødvendig for at vende denne tendens og modvirke forsinket betaling. En sådan ændring bør desuden omfatte indførelsen af særlige bestemmelser om betalingsfrister og om kompensation til kreditorer for påløbne omkostninger, samt bl.a. at udelukkelse af retten til kompensation for inddrivelsesomkostninger bør betragtes som klart urimelig.
- (13) Der bør derfor være en bestemmelse om, at betalingsfristerne for kontrakter mellem virksomheder som hovedregel bør begrænses til 60 kalenderdage. Der kan imidlertid være omstændigheder, hvorunder virksomheder har brug for længere betalingsfrister, f.eks. når de ønsker at give deres kunder handelskredit. Det bør derfor fortsat være muligt for parterne udtrykkeligt at enes om betalingsfrister på mere end 60 kalenderdage, dog forudsat at en sådan forlængelse ikke er klart urimelig for kreditor.
- (14) Af hensyn til sammenhængen i EU-lovgivningen bør definitionen af »ordregivende myndigheder« i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester⁽²⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽³⁾ anvendes i nærværende direktiv.
- (15) Lovbestemt morarente ved forsinket betaling bør udregnes pr. dag som simpel rente i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter⁽⁴⁾.
- (16) Dette direktiv bør ikke pålægge en kreditor at opkræve morarenter ved forsinket betaling. I tilfælde af forsinket betaling bør dette direktiv give kreditoren mulighed for at opkræve morarenter uden at give forudgående meddelelse om manglende betaling eller anden lignende meddelelse, der skal minde debitor om hans forpligtelse til at betale.
- (17) En debtors betaling bør betragtes som forsinket, for så vidt angår retten til morarenter, når kreditor ikke har det skyldige beløb til sin rådighed på forfaldsdatoen, forudsat at sidstnævnte har opfyldt sine lovbestemte og aftalemæssige forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽⁴⁾ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

- (18) Fakturaer udløser betalingsanmodninger og er vigtige dokumenter i kæden af transaktioner vedrørende levering af varer og tjenesteydelser, bl.a. for fastsættelse af betalingsfrister. Med henblik på dette direktiv bør medlemsstaterne fremme ordninger, der giver retssikkerhed med hensyn til den præcise dato for debitorernes modtagelse af fakturaen, også på området for e-fakturer, hvor modtagelsen af fakturaer kan generere elektroniske beviser, og som er delvist reguleret af bestemmelserne om fakturering i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾.
- (19) Rimelig kompensation til kreditorer for de inddrivelsesomkostninger, der er påløbet på grund af forsinket betaling, er nødvendig for at modvirke forsinket betaling. Inddrivelsesomkostninger bør også omfatte administrative omkostninger og kompensation for interne omkostninger, som er påløbet på grund af forsinket betaling, for hvilke dette direktiv bør fastsætte et fast minimumsbeløb, som kan kumuleres med morarenter. Kompensation i form af et fast beløb bør sigte mod at begrænse de administrative og interne omkostninger i forbindelse med inddrivelsen. Kompensation for omkostningerne ved inddrivelse bør fastsættes med forbehold af de nationale bestemmelser, hvorefter en national ret kan tilkende kreditor kompensation for yderligere lidt skade i forbindelse med skyldners forsinkede betaling.
- (20) Ud over berettigelsen til betaling af et fast beløb til dækning af interne inddrivelsesomkostninger bør kreditorerne desuden være berettiget til kompensation for øvrige inddrivelsesomkostninger, der måtte påløbe som følge af skyldnerens forsinkede betaling. Sådanne omkostninger bør navnlig omfatte dem, kreditorerne har haft i forbindelse med at engagere en advokat eller et inkassofirma.
- (21) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at fastsætte faste beløb til kompensation for inddrivelsesomkostninger, som er højere og derfor mere favorable for kreditor, eller til at forhøje beløbene, blandt andet med henblik på at følge trit med inflationen.
- (22) Dette direktiv bør ikke forhindre ratebetalinger eller afdragsbetalinger. Hver rate eller hvert afdrag bør dog betales i overensstemmelse med de aftalte betingelser og bør være underlagt de bestemmelser om forsinket betaling, der er fastsat i dette direktiv.
- (23) Som hovedregel er offentlige myndigheder begunstiget af mere sikre, forudsigelige og vedvarende indtægter end virksomheder. Hertil kommer, at mange offentlige myndigheder kan opnå finansiering på mere attraktive vilkår end virksomheder. Samtidig er offentlige myndigheder i forhold til virksomheder mindre afhængige af opbygningen af stabile handelsmæssige relationer for at nå deres mål. Offentlige myndigheders lange betalingsfrister og forsinkede betaling for varer og tjenesteydelser påfører virksomheder urimelige omkostninger. Derfor bør der indføres særlige bestemmelser vedrørende kommercielle transaktioner med henblik på virksomheders levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder, som navnlig bør fastsætte betalingsfrister, der normalt ikke overskrider 30 kalenderdage, medmindre dette udtrykkeligt er aftalt i kontrakten, og forudsat at det er objektivt begrundet i lyset af den særlige karakter af eller elementer i kontrakten, og som under ingen omstændigheder overskrider 60 kalenderdage.
- (24) Der bør imidlertid tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for myndigheder, der udfører økonomiske aktiviteter af industriel eller kommerciel art ved som offentlig virksomhed at udbyde varer eller tjenesteydelser på markedet. Med dette for øje bør medlemsstaterne på visse betingelser have lov til at forlænge den lovbestemte betalingsfrist til højst 60 kalenderdage.
- (25) Situationen inden for sundhedsvæsenet i en lang række medlemsstater vækker særlig bekymring med hensyn til forsinket betaling. Sundhedssystemerne, som udgør en grundlæggende del af Europas sociale infrastruktur, er ofte nødt til at afstemme individuelle behov med de til rådighed værende økonomiske midler, i takt med at Europas befolkning bliver ældre, forventningerne til sundhedssystemet stiger, og lægevidenskaben gør fremskridt. Alle systemer skal kunne klare den udfordring, det er at prioritere sundhedspleje på en sådan måde, at den enkelte patients behov afvejes i forhold til de økonomiske midler, der er til rådighed. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at give offentlige organer, der leverer sundhedspleje, en vis fleksibilitet i opfyldelsen af deres forpligtelser. Med dette for øje bør medlemsstaterne på visse betingelser have lov til at forlænge den lovbestemte betalingsfrist indtil højst 60 kalenderdage. Medlemsstaterne bør dog på alle måder bestræbe sig på at sikre, at betalinger inden for sundhedssektoren sker inden for de lovbestemte betalingsfrister.
- (26) For ikke at bringe opfyldelsen af dette direktivs målsætning i fare, bør medlemsstaterne sikre, at varigheden af proceduren for godkendelse eller kontrol som hovedregel ikke overskrider 30 kalenderdage. Det bør imidlertid være muligt, at varigheden af proceduren for godkendelse overskrider 30 kalenderdage, f.eks. når det drejer sig om særligt komplekse kontrakter, når dette udtrykkeligt er aftalt i kontrakten og i de eventuelle udbudsbetingelser, og forudsat, at det ikke er klart urimeligt over for kreditor.
- (27) Den Europæiske Unions institutioner er i en situation, der kan sammenlignes med de offentlige myndigheder i medlemsstaterne med hensyn til deres finansiering og kommercielle forhold. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽²⁾ præciserer, at fastsættelse, anvisning og

(1) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

(2) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

- betaling af EU-institutionernes udgifter skal ske inden for de i gennemførelsesbestemmelserne fastsatte tidsfrister. Disse gennemførelsesbestemmelser fremgår for nuværende af Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og præciserer de omstændigheder, hvorunder kreditorer, der betales for sent, har ret til morarenter. I forbindelse med den igangværende revision af disse forordninger bør det sikres, at de maksimale betalingsfrister for EU-institutionerne harmoniseres med de lovbestemte betalingsfrister, der gælder for offentlige myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv.
- (28) Direktivet bør forebygge misbrug af aftalefriheden til skade for kreditor. Som følge heraf kan et kontraktvilkår eller en handelspraksis vedrørende betalingsdagen eller betalingsfristen, morarentesatsen eller kompensation for inddrivelsesomkostningerne, som ikke er rimelig(t) i forhold til de vilkår, der gælder for skyldneren, eller hvis hovedformålet er at skaffe skyldneren yderligere likviditet på kreditors bekostning, betragtes som et sådant misbrug. Med dette for øje og i overensstemmelse med det akademiske udkast til fælles referenceramme bør ethvert kontraktvilkår eller enhver praksis, der klart afviger fra god handelspraksis og er i modstrid med god tro og redelig handle måde, anses for at være urimelig(t) over for kreditor. Navnlig bør en direkte udelukkelse af retten til at opkræve renter altid betragtes som klart urimelig, mens udelukkelse af retten til kompensation for inddrivelsesomkostninger bør formodes at være klart urimelig. Direktivet bør ikke gribe ind i nationale bestemmelser om kontraktindgåelse eller om gyldigheden af kontraktvilkår, der er urimelige for skyldneren.
- (29) I forbindelse med en styrket indsats for at forhindre, at aftalefriheden misbruges til skade for kreditorernes interesser, bør organisationer, der er officielt anerkendte som repræsentanter for virksomheder, og organisationer med en legitim interesse i at repræsentere virksomheder kunne indbringe en sag for domstolene eller for de administrative myndigheder med henblik på at bringe anvendelsen af kontraktvilkår eller handelspraksisser, som er klart urimelige over for kreditor, til ophør.
- (30) For at bidrage til opfyldelse af formålet med dette direktiv bør medlemsstaterne støtte udbredelsen af god praksis, herunder tilskynde til offentliggørelse af en liste over hurtige betalere.
- (31) Kreditorer bør kunne gøre et ejendomsforbehold gældende på et ikke-diskriminatorisk grundlag overalt i Unionen, hvis ejendomsforbeholdet er gyldigt i henhold til de nationale bestemmelser, der skal anvendes på forholdet i henhold til den internationale privatret.
- (32) Dette direktiv definerer udelukkende udtrykket »tvangsfuldbyrdsgrundlag«, men bør ikke vedrøre de forskellige procedurer for tvangsfuldbyrdelse af et sådant grundlag eller fastsætte, på hvilke betingelser tvangsfuldbyrdelse af et sådant grundlag kan standses eller suspenderes.
- (33) Konsekvenserne af forsinket betaling vil kun have præventiv virkning, hvis de ledsages af hurtige og effektive retsprocedurer, der kun medfører små omkostninger for kreditor. I overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør disse procedurer være tilgængelige for alle kreditorer, der er etableret i Unionen.
- (34) For at lette overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv bør medlemsstaterne tilskynde til mægling eller andre former for alternativ konfliktløsning. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om mægling på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾ er der allerede fastsat en ramme for mæglingsordninger på EU-plan, navnlig for grænseoverskridende uoverensstemmelser, dog uden at dette udelukker, at det kan finde anvendelse på interne mæglingsordninger. Medlemsstaterne bør desuden tilskynde interesserede parter til at udarbejde frivillige adfærdskodekser, navnlig med sigte på at bidrage til gennemførelsen af dette direktiv.
- (35) Det er nødvendigt at sikre, at inddrivelsesprocedurerne for ubestridte krav i forbindelse med forsinket betaling i handelstransaktioner afsluttes hurtigt, herunder at det sker via en hasteprocedure og uanset størrelsen af det skyldige beløb.
- (36) Målet for dette direktiv, nemlig bekæmpelse af forsinket betaling inden for det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (37) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2000/35/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af nævnte direktiv.
- (38) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiv 2000/35/EF.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3.

(39) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at bekæmpe forsinket betaling i handelstransaktioner med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og derved fremme virksomhedernes, herunder navnlig de små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne.

2. Dette direktiv finder anvendelse på alle betalinger, der foretages som vederlag for handelstransaktioner.

3. Medlemsstaterne kan udelukke gæld, der er genstand for insolvensbehandling, der er indledt mod en skyldner, herunder procedurer med sigte på gældsoplægning.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »handelstransaktioner«: forretningsmæssige transaktioner mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder, som indebærer levering af varer eller tjenester mod vederlag
- 2) »offentlig myndighed«: enhver ordregivende myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/17/EF og i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF, uanset kontraktens genstand eller værdi
- 3) »virksomhed«: enhver enhed bortset fra en offentlig myndighed, der handler som led i selvstændig økonomisk eller erhvervmæssig aktivitet, uanset om aktiviteten kun udøves af en enkelt person
- 4) »forsinket betaling«: betaling, der ikke foretages inden for den aftalemæssige eller lovbestemte betalingsfrist, og hvor betingelserne i artikel 3, stk. 1, eller artikel 4, stk. 1, er opfyldt
- 5) »morarenter«: lovbestemt rente for forsinket betaling eller rente, hvis sats er forhandlet og aftalt mellem virksomheder i henhold til artikel 7
- 6) »lovbestemt rente for forsinket betaling«: simpel rente i tilfælde af forsinket betaling ved en sats, der udgør summen af referencesatsen og mindst otte procentpoint
- 7) »referencesats«: en af følgende:
  - a) for så vidt angår en medlemsstat, der har euroen som valuta, enten:
    - i) den rentesats, der anvendes i forbindelse med Den Europæiske Centralbanks seneste vigtigste refinansieringstransaktioner, eller

ii) den marginale rentesats, der er resultatet af de licitationsprocedurer med variabel rente, der anvendes ved Den Europæiske Centralbanks seneste vigtigste refinansieringstransaktioner

b) for så vidt angår en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende sats fastsat af medlemsstatens centralbank

8) »det skyldige beløb«: hovedstolen, der skulle have været betalt inden for den aftalemæssige eller lovbestemte betalingsfrist, herunder gældende skatter, told, importafgifter eller andre afgifter, der er specificeret på fakturaen eller tilsvarende betalingsanmodning

9) »ejendomsforbehold«: et aftalevilkår, ifølge hvilket sælger bevarer ejendomsretten til de pågældende varer, indtil købesummen er betalt

10) »tvangsfuldbyrdsgrundlag«: alle former for afgørelser, domme eller betalingspålæg fra en domstol eller anden kompetent myndighed, herunder sådanne afgørelser, domme eller betalingspålæg, som kan fuldbyrdes på et foreløbigt grundlag, uanset om de vedrører omgående betaling eller betaling i rater, som sætter kreditor i stand til at inddrive sit krav på skyldneren ved tvangsfuldbyrdelse.

Artikel 3

Transaktioner mellem virksomheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditor i handelstransaktioner mellem virksomheder er berettiget til morarenter ved forsinket betaling, uden at det er nødvendigt at fremsende en rykkerskrivelse, forudsat at

- a) kreditor har opfyldt sine aftalemæssige og lovbestemte forpligtelser, og
- b) kreditor ikke har modtaget det skyldige beløb rettidigt, medmindre skyldneren ikke er ansvarlig for forsinkelsen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den gældende referencesats:

- a) for første halvår af det pågældende år er den sats, som var gældende den 1. januar det pågældende år
- b) for andet halvår af det pågældende år er den sats, som var gældende den 1. juli det pågældende år.

3. Såfremt betingelserne i stk. 1 er opfyldt, sikrer medlemsstaterne følgende:

- a) at kreditor har ret til morarenter fra dagen efter sidste rettidige betalingsdag eller efter udløbet af betalingsfristen som fastsat i aftalen
- b) hvis der ikke er aftalt en sidste rettidig betalingsdag eller betalingsfrist, at kreditor har ret til morarenter ved udløb af en af følgende tidsfrister:
  - i) 30 kalenderdage efter skyldnerens modtagelse af en faktura, eller en tilsvarende betalingsanmodning

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- ii) 30 kalenderdage efter at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis der er usikkerhed om datoen for modtagelse af fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning
- iii) 30 kalenderdage efter at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis skyldneren modtager fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning tidligere end varerne eller tjenesteydelserne, eller
- iv) 30 kalenderdage efter datoen for godkendelse eller kontrol, hvis lovgivningen eller aftalen indeholder krav om en godkendelses- eller kontrolprocedure, hvorved varernes eller tjenesteydelsens overensstemmelse med aftalen skal konstateres, og skyldneren modtager fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning inden eller på den dato, hvor denne godkendelse eller kontrol finder sted.

4. Er der et krav om en godkendelses- eller kontrolprocedure, hvorved varernes eller tjenesteydelsens overensstemmelse med aftalen skal konstateres, sikrer medlemsstaterne, at varigheden af denne procedure ikke overskrider 30 kalenderdage efter, at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt i kontrakten, og forudsat, at det ikke er klart urimeligt over for kreditor, jf. artikel 7.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den betalingsfrist, der er fastsat i kontrakten, ikke overskrider 60 kalenderdage, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt deri, og forudsat, at det ikke er klart urimeligt over for kreditor, jf. artikel 7.

Artikel 4

Transaktioner mellem virksomheder og offentlige myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditor i forbindelse med handelstransaktioner, hvor skyldneren er en offentlig myndighed, ved udløbet af den i stk. 3, 4 eller 6 fastlagte periode er berettiget til morarenter svarende til den lovbestemte rente, uden at det er nødvendigt at fremsende rykkerskrivelse, forudsat at

- a) kreditor har opfyldt sine aftalemæssige og lovbestemte forpligtelser, og
- b) kreditor ikke har modtaget det skyldige beløb rettidigt, medmindre skyldneren ikke er ansvarlig for forsinkelsen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den gældende referencesats:

- a) for første halvår af det pågældende år er den sats, som var gældende den 1. januar det pågældende år
- b) for andet halvår af det pågældende år er den sats, som var gældende den 1. juli det pågældende år.

3. Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med handelstransaktioner, hvor skyldneren er en offentlig myndighed, at

- a) betalingsfristen ikke overskrider følgende tidsfrister:
  - i) 30 kalenderdage efter skyldnerens modtagelse af en faktura, eller en tilsvarende betalingsanmodning

- ii) 30 kalenderdage efter at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis der er usikkerhed om datoen for modtagelse af fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning

- iii) 30 kalenderdage efter at varerne eller tjenesteydelserne er modtaget, hvis skyldneren modtager fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning tidligere end varerne eller tjenesteydelserne, eller

- iv) 30 kalenderdage efter datoen for godkendelse eller kontrol, hvis lovgivningen eller aftalen indeholder krav om en godkendelses- eller kontrolprocedure, hvorved varernes eller tjenesteydelsens overensstemmelse med aftalen skal konstateres, og skyldneren modtager fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning inden eller på den dato, hvor denne godkendelse eller kontrol finder sted

- b) datoen for fakturaens modtagelse ikke kan gøres til genstand for en kontraktlig aftale mellem skyldneren og kreditor.

4. Medlemsstaterne kan forlænge fristerne i stk. 3, litra a), til højst 60 kalenderdage for

- a) offentlige myndigheder, der udfører økonomiske aktiviteter af industriel eller kommerciel karakter ved at udbyde varer eller tjenesteydelser på markedet, når den som offentlig virksomhed er underlagt gennemskuelighedskravene i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder⁽¹⁾

- b) offentlige organer, der leverer sundhedspleje, og som er behørigt anerkendt dertil.

Hvis en medlemsstat beslutter at forlænge fristerne i henhold til dette stykke, sender den en rapport om sådan forlængelse til Kommissionen senest den 16. marts 2018.

På grundlag heraf forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med angivelse af, hvilke medlemsstater der har forlænget fristerne i henhold til dette stykke, og som tager virkningerne for et velfungerende indre marked i betragtning, navnlig for så vidt angår SMV'er. Denne rapport ledsages af eventuelle passende forslag.

5. Medlemsstaterne sikrer, at varigheden af proceduren for godkendelse eller kontrol, som er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. iv), ikke overskrider 30 kalenderdage fra datoen for modtagelse af varerne eller tjenesteydelserne, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt i kontrakten eller udbudsbetingelserne, og forudsat, at det ikke er klart urimeligt over for kreditor, jf. artikel 7.

⁽¹⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den i aftalen fastsatte betalingsfrist ikke overskrider de i stk. 3 angivne tidsfrister, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt i kontrakten, og forudsat at det er objektivt begrundet i lyset af aftalens særlige karakter eller elementer i den, og at den under ingen omstændigheder overskrider 60 kalenderdage.

Artikel 5

Betalingsplaner

Dette direktiv berører ikke parternes mulighed for at indgå aftale i henhold til de relevante bestemmelser i national lov om betalingsplaner, der tillader, at det skyldige beløb betales i rater. I de tilfælde hvor en af raterne ikke er betalt på den aftalte dato, skal renter og kompensation fastsat i dette direktiv udelukkende beregnes på grundlag af det forfaldne beløb.

Artikel 6

Kompensation for omkostninger ved inddrivelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditor, når der skal betales moranter i handelstransaktioner i henhold til artikel 3 eller 4, er berettiget til fra skyldneren som minimum at modtage et fast beløb på 40 EUR.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det i stk. 1 omhandlede faste beløb forfalder til betaling, uden at det er nødvendigt at fremsende en rykkerskrivelse og som kompensation for kreditors egne omkostninger ved inddrivelse.

3. Kreditor er ud over det i stk. 1 omhandlede faste beløb berettiget til at kræve rimelig kompensation af skyldneren for eventuelle yderligere omkostninger ud over det faste beløb, der er påløbet på grund af skyldnerens forsinkede betaling. Dette kan blandt andet indbefatte omkostninger til at engagere en advokat eller et inkassofirma.

Artikel 7

Urimelige kontraktvilkår og handelspraksisser

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at et kontraktvilkår eller en handelspraksis vedrørende betalingsdagen eller betalingsfristen, morarentesatsen eller kompensation for inddrivelsesomkostningerne enten ikke er bindende eller giver grundlag for krav om skadeserstatning, hvis vilkåret er klart urimeligt over for kreditor.

Ved afgørelsen af, om et kontraktvilkår eller en handelspraksis er klart urimelig(t) over for kreditor i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i første afsnit, tages der hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder:

- a) enhver klar afvigelse fra god handelspraksis i strid med god tro og redelig handlemåde
- b) produktets eller tjenesteydelsens art samt

c) om skyldneren har en objektiv grund til at fravige den lovbestemte rente for forsinket betaling, betalingsfristen i artikel 3, stk. 5, artikel 4, stk. 3, litra a), artikel 4, stk. 4, og artikel 4, stk. 6, eller det faste beløb i artikel 6, stk. 1.

2. For så vidt angår stk. 1 anses et kontraktvilkår eller en handelspraksis, som udelukker moranter ved forsinket betaling, for at være klart urimelig(t).

3. For så vidt angår stk. 1 formodes et kontraktvilkår eller en handelspraksis, som udelukker kompensation for inddrivelsesomkostninger, jf. artikel 6, at være klart urimelig(t).

4. Medlemsstaterne sikrer, at der i kreditorernes og konkurrenternes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af klart urimelige kontraktvilkår og handelspraksisser i den i stk. 1 omhandlede betydning til ophør.

5. De i stk. 4 nævnte midler skal omfatte bestemmelser om, at organisationer, som officielt er anerkendt som repræsentanter for virksomheder, eller organisationer med en legitim interesse i at fungere som repræsentant for virksomheden i henhold til den gældende nationale lovgivning kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative myndigheder, hvis et kontraktvilkår eller en handelspraksis, herunder i en enkeltstående aftale, er urimelig(t) i den i stk. 1 omhandlede betydning, således at disse kan anvende egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af sådanne kontraktvilkår eller handelspraksisser til ophør.

Artikel 8

Gennemsigtighed og bevidstgørelse

1. Medlemsstaterne sikrer fuld gennemsigtighed om de rettigheder og forpligtelser, der følger af dette direktiv, herunder ved at gøre den gældende lovbestemte morarentesats offentligt tilgængelig.

2. Kommissionen gør på internettet oplysninger offentligt tilgængelige om aktuelle, lovbestemte rentesatser gældende i alle medlemsstater i tilfælde af forsinket betaling i handelstransaktioner.

3. Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, anvende fagpresse, kampagner og alle andre passende midler til at øge bevidstheden blandt virksomhederne om retsmidlerne ved forsinket betaling.

4. Medlemsstaterne kan tilskynde til etablering af kodekser for hurtig betaling, der fastsætter klart definerede betalingsfrister og en passende procedure til håndtering af omtvistede betalinger, eller andre initiativer for at imødegå det afgørende spørgsmål om forsinket betaling og bidrage til at udvikle en kultur af hurtig betaling, der understøtter målet for dette direktiv.

*Artikel 9***Ejendomsforbehold**

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser, der skal anvendes i henhold til de internationale privatretlige regler, sørge for, at sælger bevarer ejendomsretten til varer, indtil de er fuldstændig betalt, dersom der udtrykkeligt er indgået en aftale mellem køber og sælger om ejendomsforbehold, inden varerne leveres.
2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser om delbetalinger, som skyldneren allerede har foretaget.

*Artikel 10***Inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der normalt inden 90 kalenderdage efter indgivelse af stævning eller anmodning fra kreditor til retten eller en anden kompetent myndighed kan opnås et tvangsfuldbyrdsgrundlag, herunder gennem en fremskyndet procedure og uanset beløbets størrelse, så længe gælden eller aspekter af proceduren ikke bestrides. Medlemsstaterne opfylder denne forpligtelse i overensstemmelse med deres nationale love og administrative bestemmelser.
2. Efter de nationale love og administrative bestemmelser skal samme betingelser gælde for alle kreditorer, der er etableret i Unionen.
3. Ved beregning af den i stk. 1 omhandlede periode medregnes følgende ikke:
  - a) den tid, der medgår til forkyndelse
  - b) alle forsinkelser, som kreditor er skyld i, som f.eks. den tid, der kræves til at berigtige anmodninger.
4. Denne artikel berører ikke bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1896/2006.

*Artikel 11***Rapport**

Senest den 16. marts 2016 sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages af eventuelle passende forslag.

*Artikel 12***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1-8 og 10 senest den 16. marts 2013. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage love og bestemmelser, der er gunstigere for kreditor end de love og bestemmelser, der er påkrævet for at efterkomme dette direktiv.

4. Ved gennemførelsen af dette direktiv afgør medlemsstaterne, om de vil udelukke aftaler, der er indgået inden den 16. marts 2013.

*Artikel 13***Ophævelse**

Direktiv 2000/35/EF ophæves med virkning fra den 16. marts 2013, uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for dets gennemførelse i national ret og anvendelse. Det finder dog fortsat anvendelse på aftaler, der er indgået før den pågældende dato, og som nærværende direktiv ikke finder anvendelse på i henhold til artikel 12, stk. 4.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. februar 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

MARTONYI J.
Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Direktiv 2000/35/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2, nr. 1), første afsnit	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, nr. 1), andet afsnit	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 2, nr. 1), tredje afsnit	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, nr. 4)
—	Artikel 2, nr. 5)
—	Artikel 2, nr. 6)
—	Artikel 2, nr. 7), indledning
—	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 2, nr. 7), litra a)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 3, stk. 1, litra a)	Artikel 3, stk. 3, litra a)
Artikel 3, stk. 1, litra b), indledning	Artikel 3, stk. 3, litra b), indledning
Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 3, stk. 3, litra b), nr. i)
Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 3, stk. 3, litra b), nr. ii)
Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. iii)	Artikel 3, stk. 3, litra b), nr. iii)
Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. iv)	Artikel 3, stk. 3, litra b), nr. iv)
—	Artikel 3, stk. 4
—	Artikel 3, stk. 5
Artikel 3, stk. 1, litra c)	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, litra d), første og tredje punktum	—
Artikel 3, stk. 1, litra d), andet punktum	Artikel 2, nr. 7), litra b)
—	Artikel 3, stk. 2
—	Artikel 4
—	Artikel 5
—	Artikel 6, stk. 1
—	Artikel 6, stk. 2
Artikel 3, stk. 1, litra e)	Artikel 6, stk. 3

Direktiv 2000/35/EF	Nærværende direktiv
Artikel 3, stk. 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 7, stk. 1
—	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 7, stk. 4
Artikel 3, stk. 5	Artikel 7, stk. 5
—	Artikel 8
Artikel 4	Artikel 9
Artikel 5, stk. 1, 2 og 3	Artikel 10, stk. 1, 2 og 3
Artikel 5, stk. 4	—
—	Artikel 10, stk. 4
—	Artikel 11
Artikel 6, stk. 1	—
—	Artikel 12, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 12, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 1, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 12, stk. 2
Artikel 6, stk. 5	—
—	Artikel 12, stk. 4
—	Artikel 13
Artikel 7	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 15
—	Bilag

Bekendtgørelse af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

(Renteloven)

Herved bekendtgøres lov om renter ved forsinket betaling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 1098 af 21. december 1994, lov nr. 462 af 7. juni 2001 og lov nr. 379 af 6. juni 2002.

§ 1. Loven gælder for rente af pengekrav på formuerettens område, jf. dog § 8.

Stk. 2. § 9 a gælder for alle inddrivelsesomkostninger vedrørende fordringer på formuerettens område, mens § 9 b alene gælder for rykker- og inkassogebyrer vedrørende sådanne fordringer.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse, hvis andet er bestemt ved eller i henhold til lov, eller hvis andet er aftalt, jf. dog §§ 7, 9 a og 9 b.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse, hvis andet følger af handelsbrug eller anden sædvane, jf. dog §§ 9 a og 9 b. Dette gælder ikke, for så vidt angår fravigelse til skade for skyldneren, hvis der er tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1. Der kan desuden kræves rente efter §§ 3-5, selv om andet følger af handelsbrug eller anden sædvane, hvis kravet angår vederlag i henhold til aftale om levering af varer eller tjenesteydelser, som er indgået mellem erhvervsdrivende som led i deres erhverv eller mellem en erhvervsdrivende som led i sit erhverv og en ordregivende myndighed som defineret i direktiverne 92/50/EØF, 93/36/EØF, 93/37/EØF og 93/38/EØF om offentlige indkøbskontrakter.

§ 2. Der skal ikke betales rente for det tidsrum, der ligger forud for forfaldsdagen, jf. dog § 1, stk. 3 og stk. 4, 1. og 2. pkt.

§ 3. Rente skal betales fra forfaldsdagen, hvis denne er fastsat i forvejen.

Stk. 2. I andre tilfælde skal der betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, da fordringshaveren har afsendt eller fremsat anmodning om betaling. Skyldneren skal ikke betale rente for det tidsrum, der ligger forud for modtagelsen af anmodningen.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 skal der tidligst betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor skyldneren var i stand til at indhente de oplysninger, som må anses for nødvendige for at bedømme kravets berettigelse og størrelse.

Stk. 4. Uanset stk. 2 og 3 skal der senest betales rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Stk. 5. Hvor særlige forhold begrunder det, kan retten bestemme, at rente skal betales fra et tidligere eller senere tidspunkt. Ved fordringer i henhold til aftaler som nævnt i § 1, stk. 4, 3. pkt., kan retten dog alene bestemme, at rente skal betales fra et tidligere tidspunkt.

§ 4. Hvis fordringshaverens forhold hindrer betaling, skal der ikke betales rente, så længe hindringen varer. Dette gælder, uanset det er aftalt, at gælden forrentes forud for forfaldsdagen.

Stk. 2. Hvis rimelig hensyntagen til fordringshaveren efter hindringens særlige beskaffenhed kræver, at skyldneren indsætter beløbet i bank eller sparekasse, skal han betale fordringshaveren, hvad der ville være indvundet herved.

§ 5. Renten efter forfaldsdagen fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 7 pct. Som referencesats anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år.

Stk. 2. Justitsministeren kan hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet ændre renten, dog således at det i stk. 1 nævnte tillæg ikke kan fastsættes til mindre end 7 pct.

Stk. 3. Hvor særlige forhold begrunder det, kan retten bestemme, at der skal betales en højere eller lavere rente. Ved fordringer i henhold til aftaler som nævnt i § 1, stk. 4, 3. pkt., kan retten dog alene bestemme, at der skal betales en højere rente.

§ 6. Kunne fordringshaveren på andet grundlag kræve højere rente, bevarer han retten hertil.

§ 7. § 5 kan ikke fraviges til skade for en skyldner ved aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når skyldneren hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at en aftale, han har indgået, ikke er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. Vedtagelse i de aftaler, der er nævnt i stk. 1, om, at skyldneren efter forfaldsdagen i stedet for eller i tillæg til rente skal betale en løbende provision eller lignende, er ikke bindende for skyldneren i det omfang, summen af rente og provision overstiger renten efter § 5.

Stk. 3. Skal skyldneren for det tidsrum, der ligger forud for forfaldsdagen, betale en fast eller variabel rente, der, eventuelt med tillæg af en løbende provision eller lignende, er højere end den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, bevarer fordringshaveren dog retten til den højere rente m.v. efter forfaldsdagen.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke for aftaler, der indgås af banker, sparekasser, andelskasser samt realkreditinstitutter, der er godkendt af staten.

§ 8. Hvis pengekrav uden for formuerettens område ikke betales i rette tid, skal rente som fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, betales fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden.

Stk. 2. § 3, stk. 5, § 4, stk. 1, § 5, stk. 3, og § 6 gælder også for pengekrav uden for formuerettens område.

§ 9. Fører lovbestemmelser om rente for særlige krav til en lavere rente end den, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, skal skyldneren dog betale den der nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden. § 5, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 a. Fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold.

Stk. 2. Stk. 1 kan ikke fraviges til skade for fordringshaveren ved aftale eller ved handelsbrug eller anden sædvane. Hvis der er tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1, kan reglen i stk. 1 endvidere ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke udgifter fordringshaveren kan kræve betalt efter stk. 1, med henblik på, at udgifterne skal være gennemsigtige og stå i passende forhold til fordringen, herunder regler om, at der ved fordringer inden for bestemte beløbsgrænser alene kan kræves betaling op til visse maksimumsbeløb.

Stk. 4. For omkostninger ved retslig inddrivelse gælder retsplejelovens regler om sagsomkostninger.

§ 9 b. For rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Fordringshaveren kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr).

Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse. Har skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

Stk. 3. Der kan kræves et inkassogebyr på højst 100 kr. inkl. moms.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 kan ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale, hvis der er tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1. I andre tilfælde kan reglerne i stk. 1-3 fraviges ved aftale eller handelsbrug eller anden sædvane i det omfang, som følger af § 9 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

§ 10. Loven finder anvendelse på pengekrav, som forfalder den 1. juli 1978 eller senere.

Stk. 2. § 7 finder også anvendelse på aftaler, der er indgået før den 1. juli 1978, hvis kravet forfalder den 1. juli 1978 eller senere.

Stk. 3. § 38 i lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, og §§ 6 og 62 i lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve, som ændret ved lov nr. 212 af 26. april 1973, ophæves.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 462 af 7. juni 2001¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Loven gælder for rykkergebyrer vedrørende rykkerskrivelser, der sendes efter lovens ikrafttræden, og for inkassogebyrer, hvor det pågældende gebyrkrav opstår efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 379 af 6. juni 2002²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2002.

Stk. 2. Loven gælder for rente af pengekrav, som forfalder den 1. august 2002 eller senere. § 1, nr. 5,³⁾ gælder dog kun, hvis den pågældende betalingsanmodning er afsendt eller fremsat den 1. august 2002 eller senere.

Stk. 3. Loven gælder for inddrivelsesomkostninger, hvor det pågældende betalingskrav opstår efter lovens ikrafttræden. Loven gælder endvidere for rykkergebyrer vedrørende rykkerskrivelser, der sendes efter lovens ikrafttræden, samt for inkassogebyrer, hvor det pågældende gebyrkrav opstår efter lovens ikrafttræden.

Justitsministeriet, den 4. september 2002

Lene Espersen

Bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling

I medfør af § 9 a, stk. 3, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 379 af 6. juni 2002, fastsættes følgende:

§ 1. Reglerne i denne bekendtgørelse gælder for udenretlig inddrivelse af fordringer på formuerettens område.

§ 2. For udsendelse af rykkerskrivelser vedrørende fordringer og for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne kan fordringshaveren kræve betaling efter reglerne i rentelovens § 9 b.

Stk. 2. For yderligere inddrivesskridt, jf. rentelovens § 9 a, kan fordringshaveren kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger i overensstemmelse med reglerne i §§ 3 og 4, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold. Fordringshaveren kan kræve betaling efter reglerne i både § 3 og § 4, såfremt betingelserne i hver bestemmelse er opfyldt.

§ 3. Har fordringshaveren anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, kan fordringshaveren kræve betaling af skyldneren for det hermed forbundne rimelige salærkrav. Dette gælder dog kun, hvis der forinden er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Stk. 2. Det i stk. 1, 1. pkt., nævnte betalingskrav kan ikke overstige det beløb, som er fastsat i bekendtgørelsens bilag 1.

§ 4. Har fordringshaveren selv forestået inddrivelsen af fordringen, kan fordringshaveren kræve betaling for rimelige udgifter til henholdsvis udarbejdelse og indgåelse af en betalingsaftale med skyldneren (frivilligt forlig) og til administration heraf. Dette gælder dog kun, hvis der forinden er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og det i øvrigt har været relevant at iværksætte de pågældende inddrivesskridt.

Stk. 2. Det i stk. 1, 1. pkt., nævnte betalingskrav kan ikke overstige det beløb, som er fastsat i bekendtgørelsens bilag 2.

§ 5. Reglerne i §§ 3 og 4 kan ikke fraviges til skade for fordringshaveren ved aftale eller ved handelsbrug eller anden sædvane, hvis dette medfører, at fordringshaveren ikke kan kræve betaling af rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen. Hvis der er tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i rentelovens § 7, stk. 1, kan reglerne i §§ 3 og 4 endvidere ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale eller handelsbrug eller anden sædvane.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2002 og gælder for inddrivelsesomkostninger, hvor det pågældende betalingskrav opstår efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Justitsministeriet, den 12. juli 2002

Lene Espersen

/Henrik Øe

Bekendtgørelse af lov om offentlige betalinger m.v.

Herved bekendtgøres lov om offentlige betalinger m.v., jf. lov nr. 1203 af 27. december 2003, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 527 af 24. juni 2005, § 1 i lov nr. 449 af 22. maj 2006, § 5 i lov nr. 346 af 18. april 2007 og lov nr. 503 af 6. juni 2007.

§ 1. Personer over 18 år, som i henhold til lov om Det Centrale Personregister er tildelt et personnummer, og som ikke er registreret som udrejst af Danmark, skal anvise en konto i et pengeinstitut (en »Nemkonto«), hvortil offentlige myndigheder med frigørende virkning kan foretage udbetaling af pengebeløb. Det samme gælder personer under 18 år, der i henhold til lov om Det Centrale Personregister er tildelt et personnummer, og som modtager betalinger fra offentlige myndigheder.

Stk. 2. Juridiske personer, som er tildelt et CVR-nummer efter lov om Det Centrale Virksomhedsregister, skal anvise en konto i et pengeinstitut, hvortil offentlige myndigheder med frigørende virkning kan foretage udbetaling af pengebeløb. Dette gælder også for en fysisk person, der som arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende tildeles et CVR-nummer, og for virksomheder registreret som erhvervsdrivende hos ToldSkat.

Stk. 3. Juridiske personer, som ikke er tildelt et centralt virksomhedsregistreringsnummer (CVR-nummer) efter lov om Det Centrale Virksomhedsregister, skal for at kunne modtage betalinger fra en offentlig myndighed

- 1) være optaget i Det Centrale Virksomhedsregister efter reglerne om frivillig registrering og
- 2) anvise en Nemkonto efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 finder ikke anvendelse for juridiske personer, som ikke opfylder betingelserne for frivillig registrering i Det Centrale Virksomhedsregister efter lov om Det Centrale Virksomhedsregister eller bestemmelser fastsat i henhold til loven.

Stk. 5. Udbetaling til Nemkontoen finder ikke sted, såfremt en fysisk eller juridisk person har anvist en anden konto, hvortil en udbetaling skal ske.

Stk. 6. Anvisningen af en konto efter stk. 1 eller 2 skal ske senest i forbindelse med den første udbetaling fra en offentlig myndighed.

Stk. 7. Finansministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med registrering eller ændring af en registrering i Det Centrale Personregister, i Det Centrale Virksomhedsregister eller i ToldSkat's register over erhvervsdrivende skal ske meddelelse om en anvist Nemkonto.

Stk. 8. Finansministeren kan fastsætte regler om, at andre former for registrering end de i stk. 1-3 nævnte indebærer anvisningspligt. Ministeren kan endvidere bestemme, at andre end de i stk. 1-3 nævnte fysiske og juridiske personer er omfattet af anvisningspligten.

§ 2. Anvisning af en konto efter § 1 sker til den systemansvarlige, som finansministeren har udpeget efter § 5.

Stk. 2. Fysiske og juridiske personer omfattet af § 1, som allerede har anvist en Nemkonto, er til enhver tid berettiget til at anvise en ny Nemkonto. De oplyste ændringer har retsvirkning senest fra den femte bankdag efter anmeldelsestidspunktet.

Stk. 3. Ved død, ved juridiske personers ophør, eller såfremt en fysisk person ophører med at være arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende, slettes oplysningen om kontoen i registret, som er etableret efter § 4.

§ 2 a. Betalinger til pengeinstitutkonti i udlandet anses for foretaget rettidigt af det offentlige, uanset at de er modtageren i hænde på et senere tidspunkt end tilsvarende indenlandske betalinger, hvis

- 1) de ekspederes samme dag som tilsvarende betalinger til indenlandske conti og
- 2) de tilsvarende indenlandske betalinger er modtageren i hænde rettidigt.

§ 3. Finansministeren fastsætter regler om offentlige myndigheders ret til med frigørende virkning at foretage udbetalinger til fysiske og juridiske personer omfattet af § 1, som ikke har anvist en Nemkonto.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om, at der kan etableres en fælles administration for flere offentlige myndigheder inden for et nærmere bestemt geografisk område, som kan foretage kontante ind- og udbetalinger.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om, at visse praktiske foranstaltninger i forbindelse med udstedelse af erklæringer fra offentlige myndigheder, godkendelser, legitimationspapirer, udlevering af effekter m.v. tillige skal varetages af den i stk. 2 nævnte administration.

Stk. 4. Forud for udstedelse af regler i medfør af stk. 2 og 3 skal ministeren føre forhandlinger med berørte offentlige myndigheder, herunder kommuner og regioner, i det pågældende geografiske område. Finansministeren kan bestemme, hvilken myndighed der inden for et nærmere bestemt geografisk område skal forestå administrationen af reglerne udstedt i medfør af stk. 2 og 3. Ministeren kan bestemme, at opgaven overlades til private. Ministeren fastsætter regler for tilsyn og kontrol med den, der efter 3. pkt. har fået overladt opgaven. Ministeren fastsætter en regnskabsinstruks samt revisionsbestemmelser for den, som efter 2. eller 3. pkt. har fået overladt opgaven.

Stk. 5. Finansministeren kan fastsætte regler om adgangen til at anvise flere Nemkonti.

§ 4. Finansministeren fastsætter regler om etablering af et register, der indeholder oplysninger om konti anvist efter §§ 1 og 2.

Stk. 2. I forbindelse med etableringen af registret efter stk. 1 bemyndiges finansministeren til at indhente oplysninger om pengeinstitutkonti tilhørende fysiske og juridiske personer. Oplysningerne kan indhentes fra andre offentlige myndigheder og lønservicebureauer.

§ 4 a. Med henblik på modregning i gæld til det offentlige kan oplysninger i det register, der er nævnt i § 4, stk. 1, om udbetalinger fra offentlige myndigheder videregives til et inddrivelsessystem administreret af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Udbetaling til betalingsmodtagerens Nemkonto eller til en anden konto finder ikke sted, hvis told- og skatteforvaltningen har anmodet om overførsel af udbetalingen med henblik på hel eller delvis modregning i udbetalingsbeløbet.

Stk. 3. Ved overførsel af en udbetaling til told- og skatteforvaltningen efter stk. 2 anses betaling at være foretaget med frigørende virkning for den udbetalende myndighed.

Stk. 4. Ved told- og skatteforvaltningens udbetaling af overskydende beløb efter gennemført modregning anses told- og skatteforvaltningen som udbetalende myndighed.

§ 5. Finansministeren udpeger en systemansvarlig, som har til opgave at varetage administrationen af kontooplysningerne. Som systemansvarlig kan udpeges en offentlig myndighed eller en privat virksomhed eller lignende.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter nærmere regler for den systemansvarliges virksomhed, herunder om tilsyn med den systemansvarliges virksomhed og klageadgang.

§ 5 a. Private udbetalere kan mod betaling og på nærmere fastsatte vilkår anvende det efter § 4 etablerede kontoregister og i medfør heraf udviklede Nemkontosystem til formidling af udbetalinger til betalingsmodtagerens Nemkonto.

Stk. 2. Ved private udbetalere forstås i denne lov fysiske og juridiske personer, der foretager udbetalinger, og ikke er omfattet af § 12 eller er offentlige myndigheder.

Stk. 3. Betalingsmodtageren kan til enhver tid meddele en privat udbetaler, at udbetalinger ikke ønskes indsat på modtagerens Nemkonto.

Stk. 4. En privat udbetaler må til brug for formidling af udbetalinger anvende betalingsmodtagerens personnummer, hvis den private udbetaler efter anden lovgivning har adgang til at behandle personnumre, eller hvis betalingsmodtageren har givet samtykke til anvendelsen af vedkommendes personnummer.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter nærmere vilkår for formidling af udbetalinger efter stk. 1.

§ 6. Finansministeren kan udbetale kompensation til fysiske og juridiske personer til hel eller delvis dækning af merudgifter, som er en følge af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, eller regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2.

§ 7. Finansministeren kan efter forhandling med berørte myndigheder, herunder de kommunale parter, fastsætte regler om offentlige myndigheders anvendelse af elektronisk betalingsforvaltning, herunder elektronisk ordreafgivelse.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om afvikling af en kreditors mellemværende med offentlige myndigheder, herunder at offentlige myndigheder kan udskyde betaling til en kreditor, som ikke overholder de af finansministeren udstedte regler.

§ 8. Finansministeren kan fastsætte regler for betalingsformidling og afvikling af ind- og udbetalinger mellem staten, kommuner, regioner, selvejende institutioner m.v. efter § 12, stk. 1, samt institutioner, foreninger og fonde m.v. efter § 12, stk. 3. Ministeren kan herunder bestemme, at kommuner og regioner skal modtage og afregne betalinger med staten i et særligt dertil etableret betalingssystem, Offentligt Betalingssystem (OBS). Ministeren kan endvidere bestemme, at selvejende institutioner m.v. efter § 12, stk. 1, samt institutioner, foreninger, og fonde m.v. efter § 12, stk. 3, skal modtage og afregne betalinger med staten i Statens Koncernbetalinger (SKB).

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler om, at afregning af nærmere fastlagte betalinger mellem staten, kommunerne, regionerne, selvejende institutioner m.v. efter § 12, stk. 1, samt institutioner, foreninger og fonde m.v. efter § 12, stk. 3, skal ske gennem en konto oprettet for hver enkelt kommune, region, selvejende institution, institution, forening eller fond.

Stk. 3. Rigsrevisor har adgang til at revidere området for elektronisk betalingsformidling og afvikling af ind- og udbetalinger efter stk. 1.

§ 9. Finansministeren kan fastsætte regler om, at kommuner og regioner skal anvende det under § 8, stk. 1, nævnte betalingssystem til udbetaling af nærmere opregnede ydelser.

Stk. 2. En kommune eller region skal overføre tilstrækkelige midler til sin konto i det under § 8, stk. 1, nævnte betalingssystem, så kontoen ikke på noget tidspunkt får en negativ saldo. For ydelser udbetalt direkte fra kontoen til endelig modtager skal kommunen eller regionen senest på tidspunktet for ydelsernes udbetaling have overført et beløb til kontoen svarende til kommunens eller regionens andel af den samlede udbetaling før indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v.

§ 10. Finansministeren kan fastsætte regler for modregning på en konto i det under § 8, stk. 1, nævnte betalingssystem, herunder om, at der foretages automatisk modregning over kontoen ved betalinger med forfald samme dag.

Stk. 2. På forfaldstidspunktet for en betaling til staten, som er fastsat afviklet over det betalingssystem, der nævnes i § 8, stk. 1, kan staten automatisk foretage hævning af det skyldige beløb. Dette gælder dog ikke, hvis en kommune, region eller

selvejende institution m.v. har meddelt finansministeren, at man ikke ønsker en sådan hæveadgang. Kommunen, regionen eller den selvejende institution m.v. skal i så fald betale morarenter ved manglende afvikling af betalingen på forfaldstidspunktet. Nærmere bestemmelser herom fastsættes i medfør af § 11.

§ 11. Finansministeren fastsætter regler om hæveadgang og generelle forretningsvilkår for indskud eller indestående på kontiene nævnt i §§ 8-10, hvis ikke andet fremgår af anden lovgivning. Finansministeren fastsætter en betaling for anvendelse af betalingssystemet.

§ 12. §§ 1-8 omfatter selvejende institutioner m.v., hvis driftsbudget er optaget på bevillingslov.

Stk. 2. §§ 1-7 omfatter endvidere selvejende institutioner m.v., som en kommune eller region har indgået driftsoverenskomst med.

Stk. 3. §§ 1-8 og regler udstedt i medfør heraf finder tillige anvendelse for institutioner, foreninger, fonde m.v.,

1) hvis udgifter eller regnskabsmæssige underskud dækkes ved statstilskud eller ved bidrag, afgift eller anden indtægt i henhold til lov, eller

2) som modtager kapitalindskud, tilskud, lån, garanti eller anden støtte fra staten eller en institution m.v., som er omfattet af nr. 1, såfremt kapitalindskuddet m.v. har væsentlig betydning for modtageren.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder dog ikke anvendelse i det omfang, der i anden lovgivning er regler om betalingsforvaltning, som ikke er forenelige med loven eller regler fastsat efter loven.

Stk. 5. Vedkommende kommune eller region kan undtage selvejende institutioner som nævnt i stk. 2 fra bestemmelserne i §§ 1-7.

Stk. 6. Vedkommende minister kan efter forhandling med finansministeren undtage institutioner, foreninger og fonde m.v. som nævnt i stk. 3 fra bestemmelserne i §§ 1-8.

§ 13. Finansministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens §§ 1-7 og 12¹⁾. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter for forskellige myndigheder.

Stk. 2. §§ 8-11 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 14. (Udelades)²⁾

§ 15. (Udelades)³⁾

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 527 af 24. juni 2005⁴⁾ indeholder i § 6 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 449 af 22. maj 2006⁵⁾ indeholder i § 4 følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1-4, træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 5.

Stk. 3. § 1, nr. 6-15, og §§ 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 346 af 18. april 2007⁶⁾ indeholder i § 11 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 11

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Lov nr. 503 af 6. juni 2007 ²⁾ indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2007.

Finansministeriet, den 28. juni 2007

Thor Pedersen

Lovtidende A

2011

Udgivet den 16. marts 2011

11. marts 2011.

Nr. 206.

Bekendtgørelse om elektronisk afregning med offentlige myndigheder

I medfør af § 7 og § 12 i lov om offentlige betalinger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 28. juni 2007, fastsættes:

Kapitel 1

Regninger fra offentlige myndigheder til fysiske eller juridiske personer

§ 1. Offentlige myndigheder skal udarbejde og sende regninger elektronisk.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke

- 1) for afregning af kontante indbetalinger for udstedelse af erklæringer, godkendelser, legitimationspapirer, udlevering af effekter, behandling af klager m.v.,
- 2) såfremt det er enklere eller billigere at udarbejde og sende regninger på papir, eller
- 3) såfremt modtageren af regningen ikke kan modtage den elektronisk, eller modtageren ønsker at modtage regningen på papir.

§ 2. Offentlige myndigheder skal stille krav om, at betaling af elektroniske regninger sker således, at betalingen modtages elektronisk. Myndigheden skal med henblik herpå anvise en fremgangsmåde for betaling af regningen, f.eks. ved anvendelse af konto til konto-overførsel, et medfølgende elektronisk eller papirbaseret indbetalingskort eller tilmelding til et system til betaling med automatisk træk.

Stk. 2. Myndigheden kan stille krav om, at fysiske eller juridiske personer skal være tilmeldt et system til betaling med automatisk træk for at modtage en given vare eller tjenesteydelse.

Kapitel 2

Regninger til offentlige myndigheder

§ 3. Ved afgivelse af en ordre eller rekvisition skal offentlige myndigheder som minimum oplyse følgende:

- 1) Myndighedens EAN-lokationsnummer.
- 2) Referenceperson eller anden reference samt et evt. ordre- og rekvisitionsnummer.
- 3) Myndighedens politik vedr. kredittid, dvs. hvilke kredittider myndigheden normalt accepterer.

Stk. 2. Myndigheden kan endvidere oplyse sin kontostreng.

§ 4. En regning til en offentlig myndighed skal referere myndighedens oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Kreditor ifølge en regning kan kun omfatte ét CVR-nummer.

Stk. 3. Det skal fremgå af regningen, hvis den alene vedrører en del af en ordre, rekvisition, faktura, kreditnota mv.

Stk. 4. En regning fra en offentlig myndighed til en anden skal så vidt muligt udformes i overensstemmelse med reglerne om fakturakrav i momsbekendtgørelsen, selv om regningen ikke er omfattet af momsbekendtgørelsen.

§ 5. Regninger til offentlige myndigheder skal sendes, så de modtages elektronisk i et format, der er læseligt for den offentlige myndighed og umiddelbart kan indlæses i myndighedens fakturahåndterings- eller økonomisystem. Fysiske og juridiske personer, der ikke har mulighed for at fremsende regninger elektronisk fra eget faktureringsystem, kan fremsende regninger via udfyldelse af en fakturaskabelon.

Stk. 2. Offentlige myndigheder skal kunne modtage regninger udarbejdet i overensstemmelse med bekendtgørelse om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med offentlige myndigheder.

Stk. 3. Hvis den offentlige myndighed har afgivet ordren, rekvisitionen eller bekræftelsen herpå i et elektronisk system, som giver adgang til returnering som regning, kan myndigheden stille krav om, at afsenderen anvender det pågældende elektroniske system til fremsendelse af regningen. Kravet skal fremsættes skriftligt senest på ordre- eller rekvisitionstidspunktet.

§ 6. En regning fra en leverandør anses for modtaget af den offentlige myndighed, når regningen er tilgængelig for indlæsning i myndighedens fakturahåndterings- eller økonomisystem.

Stk. 2. En offentlig myndighed kan udskyde betalingen af en regning, der ikke opfylder kravene i §§ 4 og 5. Myndigheden skal så hurtigt som muligt underrette leverandøren om, at regningen ikke kan betales, før der er modtaget en regning, der opfylder de nævnte krav i §§ 4 og 5.

Stk. 3. Betalingen skal søges gennemført inden for den oprindeligt fastsatte kredittid udtrykt i dage, når myndigheden modtager en regning, der opfylder kravene i §§ 4 og 5.

Kapitel 3

Håndtering af EAN-lokationsnumre og brug af infrastruktur

§ 7. Offentlige myndigheder skal benytte den fælles offentlige serviceorienterede infrastruktur (OIORASP) eller have en aftale med en VANS-netværksudbyder, jf. § 8, så myndigheden kan sende og modtage regninger elektronisk.

§ 8. En VANS-netværksudbyder er en netværksudbyder, der har aftale om udveksling af data baseret på EAN-lokationsnumre med andre netværksudbydere. VANS-netværksudbyderens kvalitetsstyringssystem vedrørende hele håndteringsprocessen skal være certificeret af en virksomhed, der er akkrediteret dertil af Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (DANAK) eller af et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af den multilaterale aftale om gensidig anerkendelse under Sammenslutningen af Europæiske Nationale Akkrediteringsorganer, European co-operation for Accreditation (EA).

§ 9. Indgås aftale med en VANS-leverandør, skal aftalen sikre overholdelse af de for myndigheden til enhver tid gældende regler for regnskabsførelse og udbetalingskontrol, herunder bogførings- og momsreglerne m.v.

Stk. 2. Aftalen med VANS-netværksudbyderen skal sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), herunder at VANS-netværksudbyderen skal overholde persondatalovens § 41, stk. 3-5, og regler udstedt i medfør af persondatalovens § 41, stk. 5, når VANS-netværksudbyderen modtager oplysninger fra myndigheden.

Stk. 3. Aftalen skal sikre, at følgende er opfyldt:

- 1) Der skal være mindst én sikker kommunikationsforbindelse mellem netværksudbyderen og myndigheden.
- 2) Der skal være ét elektronisk knudepunkt (»en postkasse«) pr. EAN-lokationsnummer, som myndigheden har valgt at tage i brug.

Stk. 4. Aftalen skal sikre håndtering af regninger, der ikke kan indlæses i myndighedens fakturahåndterings- eller økonomisystem. Aftalen med VANS-netværksudbyderen skal desuden omfatte:

- 1) Angivelse af en eller flere relevante mailbokse som afleveringssted tilknyttet EAN-lokationsnumre.
- 2) Service fra VANS-netværksudbyderen vedrørende konvertering af regningen (uden Tiff-fil) til relevant format, der er læseligt for myndigheden.

§ 10. EAN-lokationsnumrene må kun anvendes til formål omfattet af lov om offentlige betalinger og de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser. En offentlig myndighed skal løbende ajourføre en oversigt over EAN-lokationsnumre og skal udlevere oversigten til Økonomistyrelsen på forlangende.

§ 11. EAN-lokationsnumrene skal senest på den dato, som er angivet i § 3 i bekendtgørelse om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med offentlige myndigheder, registreres i det fælles-offentlige webservicekatalog for e-handel, NemHandelsregistret.

Kapitel 4

Afsluttende bestemmelser

§ 12. Ved offentlige myndigheder forstås institutioner mv., der er omfattet af lov om offentlige betalinger.

Stk. 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med finansministeren undtage institutioner mv., der er omfattet af lovens § 12, stk. 3, fra bekendtgørelsen.

Stk. 3. Vedkommende kommune eller region kan undtage selvejende institutioner, som kommunen eller regionen har indgået driftsoverenskomst med, fra bekendtgørelsen.

§ 13. Finansministeren kan dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 17. marts 2011.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 991 af 7. oktober 2004 om elektronisk afregning med offentlige myndigheder ophæves.

Stk. 3. Cirkulære nr. 104 af 23. november 2004 om tildeling og håndtering af EAN-lokationsnumre og tilmelding til VANS-netværksudbyder ophæves.

Finansministeriet, den 11. marts 2011

CLAUS HJORT FREDERIKSEN

/ Charlotte Münter

NOTAT

18. maj 2012

11/03234-29

/ipi-dep

Særreglen i direktiv 2011/7/EU artikel 4, stk. 4, litra a

Nærværende notat redegør for særreglen i direktiv 2011/7/EU (herefter benævnt direktivet) om forsinkede betalinger artikel 4, stk. 4, litra a, med henblik på en redegørelse for de juridiske rammer for drøftelserne i Justitsministeriets arbejdsgruppe om gennemførelse af direktiv 2011/7/EU i dansk ret (herefter benævnt arbejdsgruppen).

Notatet redegør for betingelserne for, at virksomheder er omfattet af udbudsdirektivets (2004/18/EF) definition af ordregivende myndigheder og transparensdirektivets (2006/111/EF) definition af offentlige virksomheder. Begge definitioner skal være opfyldt for, at en virksomhed er omfattet af 30-dages-betalingsfrist for offentlige myndigheder henholdsvis mulighed for forlængelse af betalingsfristen op til 60 dage for offentlige virksomheder.

I forlængelse redegør notatet for den gennemførte høring af relevante offentlige selskaber. Endelig redegøres for den i arbejdsgruppen rejste problemstilling; om koncerninterne transaktioner er omfattet af direktivet om forsinkede betalinger.

1. Generelle bemærkninger / overordnede sontring

I direktivet sondres som noget nyt mellem offentlige myndigheder (artikel 2, nr. 2) og virksomheder (artikel 2, nr. 3). Direktivet fastlægger en forkortet betalingsfrist på 30 dage for offentlige myndigheder, jf. artikel 4, stk. 3. For virksomheder gælder den almindelige aftalefrihed, som dog begrænses af et krav om udtrykkelig aftale, hvis betalingsfristen overstiger 60 dage, jf. artikel 3, stk. 5. Hensynet bag den differentierede betalingsfrist for offentlige myndigheder og virksomheder følger af direktivets betragtning (23).

Direktivet om forsinkede betalinger giver ifølge artikel 4, stk. 4, litra a, medlemsstaterne mulighed for at forlænge den forkortede betalingsfrist på 30 dage for offentlige myndigheder op til 60 dage. Hensynene bag særreglen følger af direktivets betragtning (24).

Artikel 4 [...]

Stk. 4. Medlemsstaterne kan forlænge fristerne i stk. 3, litra a), til højst 60 kalenderdage for

a) offentlige myndigheder, der udfører økonomiske aktiviteter af industriel eller kommerciel karakter ved at udbyde varer eller

tjenesteydelser på markedet, når den som offentlig virksomhed er underlagt gennemskuelighedskravene i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder.

[...]

For at særreglen er relevant forudsættes det derfor, at virksomheden både er omfattet af definitionen offentlig myndighed og offentlig virksomhed. Hvis virksomheden ikke er omfattet af myndighedsbegrebet er virksomheden ikke omfattet af den forkortede betalingsfrist på 30 dage, hvorfor særreglen i artikel 4, stk. 4, litra a, ikke er relevant.

2. Mere om definitionen 'ordregivende myndighed' ifølge udbudsdirektivet (2004/18/EF artikel 1, stk. 9, andet afsnit)

Det følger af definitionsbestemmelsen i direktivet om forsinkede betalinger artikel 2, nr. 2, at der ved offentlig myndighed forstås enhver ordregivende myndighed som defineret i 2004/17/EF (forsyningsvirksomhedsdirektivet) og 2004/18/EF (udbudsdirektivet). Direktiverne indeholder tilsvarende definitioner af ordregivende myndighed, hvorfor alene definitionen ifølge udbudsdirektivet er genstand for behandling i det følgende. Det følger af udbudsdirektivet artikel 1, stk. 9, at som ordregivende myndighed betragtes udover staten, regioner og lokale myndigheder også offentligretlige organer, hvorved forstås ethvert organ:

1. der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter,
2. som er en juridisk person og
3. hvis drift er underlagt offentlig kontrol på en af følgende tre måder:
  - a. driften enten for størstedelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller
  - b. driften er underlagt disses kontrol, eller
  - c. mere end halvdelen af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet udpeges af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer.

Ovennævnte betingelser for at blive betragtet som et offentligretligt organ skal alle være opfyldt. Det er især første betingelse om, at organet er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter, som har givet anledning til nærmere behandling i praksis. Denne betingelse, som er todelt, redegøres der kort for i det følgende.

Første led i betingelsen om almenhedens behov har til hensigt at udskille de enheder, som i deres virksomhed varetager behov, som sædvanligvis kun offentlige myndigheder har en interesse i at varetage. Almenhedens behov ligger i virksomhed, som tilsigter at varetage samfundets interesser, i modsætning til virksomhed, der tager sigte på enkeltes eller enkelte gruppers individuelle og særlige interesser.

Andet led i betingelsen om, at virksomheden skal agere uden for det industrielle eller kommercielle område er afgrænset nærmere i EU-Domstolens praksis. Domstolen har ikke opstillet et enkelt afgørende kriterium, men understreget, at alle relevante retlige og faktiske omstændigheder skal inddrages i overvejelserne. Bedømmelsen af enhedens karakter som offentlig eller privat skal inddrage dels de omstændigheder, som har gjort sig gældende ved oprettelsen af den pågældende enhed, dels de betingelser, som enheden er underlagt ved sin virksomhed. Det har i den forbindelse særlig betydning:

1. Om der er konkurrence på markedet for enhedens virksomhed.
2. Om enheden udøver sin virksomhed på normale markedsvilkår.
3. Om enheden har til formål at skabe indtjening.
4. Om enheden selv bærer de risici og eventuelle tab, der er forbundet med udøvelsen af virksomheden.
5. Om enheden eventuelt er finansieret af det offentlige.

Afvejningen af om en enhed er omfattet af definitionen som offentligretligt organ betyder, at selv om visse kriterier taler for, at en virksomhed agerer inden for det kommercielle område, er det ikke udelukket, at andre omstændigheder kan føre til, at virksomheden samlet set anses for at virke uden for dette område i udbudsdirektivets forstand. Afgrænsningen af 'kommerciel karakter' i udbudsdirektivet er derfor mere snæver end afgrænsningen af begrebet 'økonomisk aktivitet af industriel eller kommerciel karakter' i direktivet om forsinkede betalinger artikel 4, stk. 4, litra a. Dette medfører, at en enhed kan betragtes som et offentligretligt organ ifølge udbudsdirektivet og stadig udføre økonomisk aktivitet af industriel eller kommerciel karakter ifølge direktivet om forsinkede betalinger artikel 4, stk. 4, litra a.

Hvis en virksomhed er omfattet af myndighedsbegrebet, og dermed den forkortede betalingsfrist på 30 dage, bliver det derfor relevant at vurdere, om virksomheden er omfattet af definitionen offentlig virksomhed ifølge transparensdirektivet. Denne definitionen redegøres der nærmere for i det følgende.

3. Definitionen 'offentlig virksomhed' ifølge transparensdirektivet (2006/111/EF artikel 2, litra b)

3.1 Transparensdirektivets definition

Direktivet om forsinkede betalinger artikel 4, stk. 4, litra a, henviser til transparensdirektivets definition af offentlig virksomhed, som følger af transparensdirektivets artikel 2, litra b. Definitionen omfatter enhver virksomhed, på hvilke offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have en dominerende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller regler, der gælder for virksomheden. Dominerende indflydelse antages at foreligge, når offentlige myndigheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:

- besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital,
- råder over mere end halvdelen af de stemmer, som er knyttet til andele, som virksomheden har udstedt, eller
- kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsynsråd.

Det følger af ordlyden i artikel 4, stk. 4, litra a, at særreglen kun finder anvendelse for offentlige myndigheder, "[...] når den som offentlig virksomhed er underlagt gennemskuelighedskravene i Kommissionens direktiv 2006/111/EF [...]". Det betyder umiddelbart, at selvom en offentlig myndighed opfylder definitionen "offentlig virksomhed" ifølge transparensdirektivet, vil den falde uden for særreglens anvendelsesområde, hvis den er undtaget fra transparensdirektivets gennemskuelighedskrav, f.eks. fordi den falder inden for undtagelsesbestemmelsen i transparensdirektivets artikel 5, stk. 1. Undtagelsesbestemmelsen indeholder bl.a. en omsætningsgrænse på 40 mio. euro. Med andre ord medfører undtagelsesbestemmelsen, at mindre offentlige virksomheder, som falder under omsætningsgrænsen, ikke vil være omfattet af særreglen i artikel 4, stk. 4, litra a, og dermed muligheden for at få en længere betalingsfrist end 30 dage.

Arbejdsgruppen har på den baggrund foretaget en høring af Europa-Kommissionen, som har bekræftet, at undtagelserne til gennemskuelighedskravet ikke er relevant i vurderingen af, om en offentlig myndighed er omfattet af definitionen offentlig virksomhed. Det er derfor alene den dominerende indflydelse, der er beskrevet under afsnit 3.1, som er relevant at vurdere.

Dette vil medføre, at egentlige virksomheder, der falder under myndighedsbegrebet, som udgangspunkt vil være omfattet af definitionen. Det er tvivlsomt, om samme formodningsregel kan opstilles for så vidt angår forvaltningsenheder, hvilket der kort vil blive redegjort for nedenfor.

3.2 Selvstændige offentlige virksomheder

Ved særlig offentlig virksomhed og selvstændige forvaltningsenheder (i det følgende samlet betegnet som SOV) forstås enheder oprettet ved særlige love med henblik på at varetage offentlige formål, men med betydelige elementer af forretningsmæssig virksomhed. Ifølge

publikationen Statens Aktieselskaber – tilsyn, ansvar og styring (september 2003) var selvstændige forvaltningsenheder og selvstændige offentlige virksomheder begrænset til Dansk Eksportkreditfond, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, DSB og TV2. Efterfølgende der sket ændringer i flere af enhedernes administrationsgrundlag.

I dag defineres selvstændige offentlige virksomheder som en i forvaltningsretlige termer juridisk person, der varetager en bestemt del af den statslige forvaltning, og som har selvstændige indtægter og formue og fungerer uden for bevillingssystemet, jf. Finansministeriets Økonomisk Administrativ Vejledning (ØAV).

I Finansministeriets publikation, Statens Selskaber 2011, oplistes følgende som selvstændige offentlige virksomheder: DSB, Energinet.dk og Naviair. Disse er opført med en statslig ejerandel på 100%.

Ud fra en stringent ordlydsfortolkning af transparensdirektivet definition af offentlige virksomheder er det tvivlsomt, om en SOV karakteriseres som en offentlig virksomhed i direktivets forstand. Det følger deraf, at en SOV umiddelbart ikke er omfattet af transparensdirektivets krav til gennemskuelighed, idet direktivet alene fastsætter gennemskuelighedskrav for offentlige virksomheder.

Den EU-retlige fortolkningsstil tager dog udgangspunkt i formålsbetragtninger. Således lægger EU-Domstolen stor vægt på de fortolkede bestemmelseres sigte, navnlig set på baggrund af formålsangivelserne i den relevante retsakts præambel. EU-bestemmelser må derfor i almindelighed fortolkes på den måde, der giver dem størst mulig effektiv virkning.

Transparensdirektivet er skrevet med henblik på gennemsigtighed i alle enheder, der har adgang til statsstøtte, hvorved enheden kan opnå en konkurrenceforvridende fordel. Transparensdirektivets gennemskuelighedskrav er derfor fastlagt af hensyn til overholdelsen af traktatens regler om statsstøtte og konkurrencereglerne. Gennemskuelighedskravet følger den ydede støtte, hvorfor det kan anføres, at medlemsstaterne ikke bør sondre mellem offentlige virksomheder og offentlige myndigheder i forhold til kravet om gennemskuelighed. Ud fra en formålsfortolkning vil en SOV være omfattet af transparensdirektivets gennemskuelighedskrav uanset om den ifølge transparensdirektivets ordlyd ikke umiddelbart falder inden for definitionen offentlig virksomhed.

Samlet set vil en betragtning om, at definition fortolkes udvidende føre til at SOV'er er omfattet af særreglen i direktivet om forsinkede betalinger artikel 4, stk. 4, litra a.

4. Høring af relevante offentlige virksomheder

4.1 Tidligere gennemført høring

Transparensdirektivet blev sendt i høring i år 2000. I den forbindelse blev alene TV2 A/S, DR og Statens Seruminstitut fastlagt som relevante offentlige virksomheder omfattet af transparensdirektivet.

Transparensdirektivet er efterfølgende blevet ændret. Ændringen betyder, at transparensdirektivet ikke længere undtager offentlige virksomheder inden for sektorerne vand og energi, post og telekommunikation samt transport. Ændringen medfører umiddelbart, at f.eks. Dong Energy A/S (Finansministeriets ressort), Post Danmark A/S og DSB (Transportministeriets ressort) er omfattet af transparensdirektivet. Det er som tidligere nævnt en grundlæggende forudsætning, at virksomheden betragtes som ordregivende myndighed ifølge udbudsdirektivet, som er betingelse for, at virksomheden er underlagt den forkortede betalingsfrist på 30 dage. Der er ikke hermed taget stilling til, om førnævnte virksomheder er omfattet af myndighedsbegrebet.

Særreglen i artikel 4, stk. 4, litra a, er sendt i høring hos relevante ressortministerier med henblik på en vurdering af, om særreglen bør gennemføres i dansk ret. Transportministeriet har gennemført en høring af relevante virksomheder under ministeriets ressort. Finansministeriet har selvstændigt udarbejdet et høringssvar, som indeholder generelle betragtninger.

Høringen er ikke udtømmende, idet flere offentlige virksomheder kan være omfattet af særreglen end statslige aktieselskaber. Der er ikke gennemført en høring af kommunale selskaber. Almene boligorganisationer er ikke blevet hørt.

4.2 Transportministeriets høring

Transportministeriet har foretaget en høring af DSB, Sund & Bælt Holding, Naviair, Post Danmark, By og Havn I/S samt Metroselskabet I/S.

Post Danmark A/S oplyser, at postmarkedet blev fuldt liberaliseret pr. 1. januar 2011 (ved ikrafttrædelsen af lov nr. 1536 af 21. december 2010). Post Danmark A/S oplever intens konkurrence på stort set alle produktmarkederne og opererer på fuldt ud kommercielle vilkår. Post Danmark A/S anfører, som begrundelse for at gennemføre særreglen i dansk ret, at særreglen sikrer, at de offentlige virksomheder ikke pålægges administrative byrder og dermed omkostninger, som deres konkurrenter ikke har, hvilket vil forringe de offentlige virksomheders konkurrencevilkår.

Det følger af høringssvaret fra DSB, at virksomheden har en standardbetalingsfrist på 60 dage, som DSB begrundes med gennemførelsen af interne kontrolprocedurer, som skal sikre, at sikkerheden for det indkøbte er i orden. Det følger af direktivets artikel 4,

stk. 3, litra a, nr. iv), at der under visse omstændigheder kan fastsættes en betalingsfrist på 30 dage efter en godkendelses- eller kontrolprocedure. Det følger af bestemmelsens stk. 5, at godkendelses- eller kontrolproceduren som udgangspunkt ikke må overskride 30 dage. Samlet set er betalingsfristen i det tilfælde derfor 60 dage efter, at varerne er modtaget. DSB har på den baggrund trukket høringssvaret tilbage.

By og Havn I/S, Metroselskabet I/S, Sund & Bælt Holding og Naviar havde ingen bemærkninger.

4.3 Finansministeriets høring

Finansministeriet har bidraget med et høringssvar, som er dækkende for samtlige statslige virksomheder under ministeriets ressort. Relevante offentlige virksomheder kan være Dong Energy, Danske Spil, Statens Ejendomssalg og SKI. Derudover har Dong Energy udarbejdet et selvstændigt høringssvar, som er sendt til Finansministeriet.

Finansministeriet anfører følgende synspunkt, som er relevant, hvis statslige selskaber mod forventning falder under myndighedsbegrebet: ”[...] det er et generelt princip i reguleringen af de statslige selskaber, at de generelle rammevilkår skal være de samme for statslige som for private virksomheder. Da direktivet beklageligvis ikke muliggør opretholdelsen af dette princip, må det tilstræbes at komme så tæt på som muligt, hvilket opnås ved at anvende muligheden i artikel 4, stk. 4, litra a.”

Finansministeriet anbefaler derfor en gennemførelse af artikel 4, stk. 4, litra a, hvis statslige selskaber viser sig at falde under myndighedsbegrebet, og der derfor viser sig et behov for at gennemføre særreglen i dansk ret.

4.4 Erhvervs- og Vækstministeriets høring

Erhvervs- og Vækstministeriet har været i kontakt med TV2 A/S, DR, Statens Seruminstitut og Finansiell Stabilitet A/S, som ikke havde bemærkninger til høringen.

5. Særligt om koncerninterne transaktioner

Direktivet om forsinkede betalinger fastsætter ikke regler om betalinger mellem offentlige myndigheder. Spørgsmålet om koncerninterne transaktioner er derfor alene relevant, hvis der er tale om transaktioner mellem virksomheder eller transaktioner mellem virksomheder og offentlige myndigheder. Hvis et datterselskab selvstændigt er omfattet af definitionen offentlig myndighed i udbudsdirektiverne, finder direktivet om forsinkede betalinger ikke anvendelse mellem moderselskabet og datterselskabet.

Direktivet anlægger en bred definition af virksomheder ifølge artikel 2, nr. 3, hvorefter der ved virksomhed forstås, enhver enhed bortset fra en

offentlig myndighed, der handler som led i selvstændig økonomisk eller erhvervsmæssig aktivitet, uanset om aktiviteten kun udøves af en enkelt person. Det kan derfor overvejes, om direktivet tillige finder anvendelse mellem virksomheder og tilhørende datterselskaber og filialer.

Henset til den EU-retlige formålsfortolkning bemærkes det, at til trods for, at det ikke følger direkte af ordlyden i direktivet om forsinkede betalinger, at direktivet også omfatter koncerninterne transaktioner, hvor beskyttelseshensynet til kreditor umiddelbart må antages at være mindre end ved transaktioner mellem virksomheder uden dette tilhørsforhold, følger det samtidig af direktivets præambel, at hensigten er, at øge rentabiliteten inden for det indre marked.

I betragtning af, at datterselskaber og filialer kan være hjemhørende på tværs af landegrænser inden for det indre marked, vil en formålsfortolkning føre til, at direktivet om forsinkede betalinger også finder anvendelse for koncerninterne transaktioner.

Bilag 7

Intrum Justitia¹ offentliggør årligt rapporten ”European Payment Index”, hvori de bl.a. sammenligner de gennemsnitlige aftalte betalingsfrister og de gennemsnitlige forsinkede betalinger i mere end 20 europæiske lande.

Tabellerne nedenfor kan give et vist billede af betalingsfrister og betalingsforsinkelser i Danmark og en sammenligning med andre europæiske lande.

Gennemsnitlige aftalte betalingsfrist opgjort i dage:	Virksomheder	
	2012	2011
Bulgarien	20	-
Estland	20	20
Finland	20	20
Letland	20	20
Polen	20	20
Rumænien	20	-
Danmark	25	25
Holland	25	25
Island	25	25
Norge	25	23
Storbritannien	25	30
Tyskland	25	25
Ungarn	25	25
Østrig	25	26
Slovakiet	26	26

	Offentlige myndigheder	
	2012	2011
Estland	15	15
Finland	20	20
Letland	20	20
Polen	20	20
Danmark	25	25
Holland	25	26
Island	25	25
Norge	25	26
Rumænien	25	-
Storbritannien	25	29
Tyskland	25	25
Sverige	28	28
Bulgarien	30	-
Litauen	30	30
Schweiz	30	31

¹ Intrum Justitia er en børsnoteret virksomhed (siden 2002), der leverer kreditstyringsydelser til danske og udenlandske virksomheder. Det fremgår af hjemmesiden www.intrum.com, at European Payment Index 2012 er den 8. udgave, og at den første rapport blev udgivet i 1998 i samarbejde med en arbejdsgruppe fra Europa-Kommissionen.

Sverige	28	27		Slovakiet	30	30
Litauen	30	30		Slovenien	30	-
Schweiz	30	29		Tjekkiet	30	30
Slovenien	30	-		Ungarn	30	30
Tjekkiet	30	30		Østrig	30	30
Belgien	35	35		Irland	35	35
Irland	35	35		Frankrig	44	44
Frankrig	40	41		Belgien	45	45
Grækenland	40	75		Cypern	60	60
Portugal	50	51		Grækenland	60	60
Cypern	60	60		Portugal	60	57
Italien	65	69		Spanien	80	87
Spanien	70	70		Italien	90	90

Kilde: Intrum Justicia, Payment Index 2012 og 2011

Gennemsnitlig betalingsforsinkelse (opgjort i dage):

	Virksomheder	
	2012	2011
Finland	7	7
Sverige	7	8
Norge	9	9
Schweiz	10	11
Tyskland	10	12
Østrig	11	12
Danmark	12	13
Island	12	12
Rumænien	14	-
Estland	15	16
Bulgarien	16	-
Tjekkiet	16	17
Frankrig	17	18
Holland	18	18
Belgien	19	15
Storbritannien	19	16
Litauen	20	20
Ungarn	20	22
Letland	21	20
Polen	21	16
Slovakiet	21	20
Spanien	27	29
Cypern	30	31
Irland	31	30
Italien	31	34
Slovenien	32	-
Grækenland	40	35
Portugal	40	41

Kilde: Intrum Justicia, Payment Index 2012

	Offentlige myndigheder	
	2012	2011
Finland	4	4
Sverige	7	7
Norge	9	8
Island	9	9
Estland	10	9
Tyskland	11	10
Danmark	12	12
Schweiz	12	14
Tjekkiet	12	13
Irland	13	14
Østrig	14	19
Slovenien	15	-
Letland	18	12
Storbritannien	18	18
Holland	19	21
Polen	19	18
Rumænien	20	-
Frankrig	21	20
Bulgarien	22	-
Cypern	23	23
Litauen	26	26
Ungarn	27	26
Belgien	28	27
Slovakiet	32	25
Portugal	79	82
Spanien	80	66
Italien	90	90
Grækenland	114	108

Gennemsnitlige totale betalingstider (opgjort i dage):

	Virksomheder	
	2012	2011
Finland	27	27
Norge	34	32
Rumænien	34	-
Estland	35	36

	Offentlige myndigheder	
	2012	2011
Finland	24	24
Estland	25	24
Island	34	34
Norge	34	34

Sverige	35	35
Tyskland	35	37
Bulgarien	36	-
Østrig	36	38
Danmark	37	38
Island	37	37
Schweiz	40	40
Letland	41	40
Polen	41	36
Holland	43	43
Storbritannien	44	46
Ungarn	45	47
Tjekkiet	46	47
Slovakiet	47	46
Litauen	50	50
Belgien	54	50
Frankrig	57	59
Slovenien	62	-
Irland	66	65
Grækenland	80	110
Cypern	90	91
Portugal	90	92
Italien	96	103
Spanien	97	99

Sverige	35	35
Tyskland	36	35
Danmark	37	37
Letland	38	32
Polen	39	38
Schweiz	42	45
Tjekkiet	42	43
Storbritannien	43	47
Holland	44	47
Østrig	44	49
Rumænien	45	-
Slovenien	45	-
Irland	48	49
Bulgarien	52	-
Litauen	56	56
Ungarn	57	56
Slovakiet	62	55
Frankrig	65	64
Belgien	73	72
Cypern	83	83
Portugal	139	139
Spanien	160	153
Grækenland	174	168
Italien	180	180

Kilde: Intrum Justicia, Payment Index 2011 og 2012